

Σχόλια. Οὐ γὰρ ἔστι μόνον ἰαμβικὸν μέτρον ὁ ἐπιπέδικος στίχος ἰαμβικός ἀκαταλήτους τε μετράους. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητι. καὶ μὴ γολλῶ ἔχεις καταλείπειν, ἀλλ' ἐκκυκλήθητι. τῆς τε συσφραγίτης. ἐκκυκλήμα ἢ λέγει μηχάριμα ξύλινον τροχὸν ἔχον. ὅπερ περιεσφραγόμενον, τὰ δοικῶν ἐνδον, ὡς ἐν οἰκίᾳ διαφράττειται, καὶ τῶν ἐξω ἐδένου. λέγω δὲ τῶν θεατῶν. βέλει ἢ εἰπεῖν, ὅτι καὶ φανερός γινώσκω. διὸ ἐπιπέδικον. ἀλλ' ἐκ-

κυκλήθημα. καὶ βάλῃ δὲ ἔργον. Τί λέλασας. Ἄντι τῆς κέρρατος. λακίω γὰρ ἐστὶ φωνήν καὶ ὁ ποιητὴς λακίω ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς. λακίω ὅς ἐστι καὶ δεινὸν λελακίω. τραλίκῃ δὲ ἢ λέξις. ἀναβάδην ποιεῖς. φαίνετο γὰρ ὅτι σκωπῆς μετέωρος, τὸ ἄναβάδην ἀντι τῆς ἀνοτέως φάσας ἔχων. τὰ ῥάκια. ἔτιως αὐτὸν ἐσκευοποίησεν ἐν ῥακίῳ καθεζόμενον ἐπιπέδικον τῶν Ἰραφιδίως. καμφοδὲ ἔστω αὐτὸν ὡς πλωχὸς ἐπιπέδικον εἰσαγόντα τῶν ἠρώων.

Δός μοι ῥάκιόν τι τῆ παλαίου δράματος,
 Δεῖ γάρ με λελέξαι τῶ χορῶ ῥῆσιν μακράν,
 Αὐτὴ ἢ θάνατον ἢ κακῶς λέξω φέροι.
 Εὐεπίδ. Τὰ ποῖα ζύχη, μὲν ἐν οἷς Οἰνεὺς
 ὄδῃ,
 Ο δὲ ὑποτμος γραμῶς ἠγωνίζετο;
 Δι. Οὐκ οἰνεὺς ἢ, ἀλλ' ἐπ' ἀθλιώτε-
 ρου.
 Εὐεπίδ. τὰ τῆ τυφλοῦ Φοίνικος; Δι. οὐ Φοίνι-
 κος αὐ.
 Ἀλλ' ἔπερος ἢ Φοίνικος ἀθλιώτερος.
 Εὐεπίδ. Ποίως πῶτ' ἀνὴρ λακίδιας ἀττίται πέ-
 πλων.
 Ἀλλ' ἢ Φιλοκτῆτα τὰ τῆ πλωχὸν λέγει;
 Δικαιοπ. Οὐκ. ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πλω-
 χέτερος.
 Εὐεπίδ. Ἀλλ' ἢ τῆ ὑποπνῆ θέλεις πεπλώμα-
 τα,
 Ἀ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χλωδὸς ἐπὶ;
 Δικαιοπ. Οὐ Βελλεροφόντης, ἀλλὰ κακείνος
 μὲν ἢ
 Χλωδὸς, περσάγῃ, σιωύλος, δεινὸς λέ-
 γαν.
 Εὐεπίδ. Οἶδ' ἀδρα Μυσοῦν Τηλέφον. Δικαιοπ. νῆ
 Τηλέφον.
 Τέτου δὸς ἀπὸ βολῆς σέ μοι τὰ σάρανα.
 Εὐεπίδ. Ὡ πῆ, δὸς αὐτῶ Τηλέφου ῥακῶμα-
 τα.
 Κεῖται δὲ ἀφ' ἑνὸς τῶν Θεσείων ῥακῶν,
 Μετὰ ξυτῶν Ἰνοῦ. Κη. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
 Δικαιοπ. Ὡ Ζεὺ Διόπτῃ καὶ κατόπτα πανταχῆ.
 Ἐνοσκόασαθά μ' οἶον ἀθλιώτερον.
 Εὐεπίδ. ἔπειδ ἠπερ ἐξαίσιω μοι ταυτὶ,
 Κακείνᾳ μοι δὸς τὰ κάλαθα τῶν ῥακῶν.

B Da mihi pannosam vestem ex veteri fabula.
 Nam longam orationem recitare huic gregi
 Me oportet: quam si male dixerō, mortem af-
 feret.
 Ev. Quales vestes pannosas? utrum has, in
 quibus
 Senex arumnosus certavit Oenēus?
 Di. Non Oenici erant: sed miserioris cuius-
 riam.
 Ev. Cacinē Phœnicis? Di. Phœnicis non
 erant.
 Sed alius erat Phœnice illo arumnosior.
 Ev. Qua tandem hic expetit fragmenta ve-
 stium?
 Vtrum Philocteta mendici intelligis?
 Di. Non, sed longè mendicioris hominis.
 Ev. Fortasse sordida vis velamina,
D Qua claudus hic Bellerophontes gestauerat?
 Di. Non Bellerophontis: sed & hic, cuius fra-
 gmina
 Peto, claudus erat mendicus, garrulus, dicax.
 Ev. Noui hominem, Mysum Telephum. Di. sic
 Telephum.
 Huius da, quaeso mihi pannosa lintea.
 Ev. Puer cedò huic laceratas vestes Tele-
 phi:
E Iacent hæ supra Thyestæ pannos reiioulos,
 Media inter Inūs fragmenta. C E. Eccas hæ
 tibi.
 Di. O Iuppiter, qui peruides & despicias omnia:
 Sine me amiciri in modum hominis egrediisimi.
 Euripides, quia tu mihi gratificatus es
 In hac re, etiam illa des, quæ hunc comitantur
F habitum,

Σχόλια. Παλαίου δράματος. Τηλέφου. ἀμφίβο-
 λον δὲ τῆ παλαιὸν πῶς ἔφη. διηλοὶ γὰρ καὶ τὸ πρὸ πολ-
 λοῦ χρόνου, παρ' Ομήρου. ἢ ῥαννύμοι ξείνος πατρίδος
 ἐστὶ. παλαιὸν δὲ καὶ τὸ διεφθαρμένον ὡς τὸ πολλὰ ἐν ἀμ-
 φιάλω Ἰθάκῃ ἠμύνεαι ἢ δὲ παλαί. ῥῆσιν μακράν.]
 τὸ μακρὸν ἐπὶ ἀργῶς αὐτῆ λέλεκται. ἀλλ' ἔπειδ ἢ τῶν
 ἀγγέλους καὶ τῶν πορολόγους μακρολογουῦσας εἰσα-
 γει Εὐεπίδης, πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος διπτείνεται. τὰ
 ποῖα ζύχη.] γέγραπται τῶ Εὐεπίδῃ δράμα Οἰνεὺς.
 μὲν δὲ τὸν θάνατον Τυδέως, καὶ ὅτι σφάτευσεν Διομή-
 δους καὶ Θεσείων, ἀφῆρθε τῶ βασιλείαν Οἰνεὺς ὑπὸ
 τῶν Ἀργείων παίδων. καὶ περὶ τῆς ἀπεινῆς, ἀρχὴ ἔπα-
 νελάτων Διομήδης, ἀρχὴ μὲν ἀνείλε, τῶ βασιλείαν ἢ
 Οἰνεὶ παρέδωκε. ζύχη δὲ τῶ ῥάκια τραγικῶς. τὰ τοῦ
 τυφλοῦ Φοίνικος. Φοίνικα λέγει τὸν ἀμύτερος, λακί-

δας δὲ τῶ διεφθαρμένῳ ἰμάτια. Φιλοκτῆτου.] εἰσῆγα-
 γε γὰρ τὸν Φιλοκτῆτῆ ἐν τῇ Λήμῃ πενούχρον. Πλω-
 χέτερος, καὶ φευδέτερος οὕτω καὶ πλωχέτερος. τὰ ὑπο-
 πνῆ. τῶ ἐρρυπωμῆτα. τῶ ῥυαῖα. πῖνος γὰρ ὁ ῥύππος.
 εἰσῆγαγε γὰρ καὶ τούτου κατὰ τὸν ἐν Πηγάθῳ, ἐ-
 ῥρυπωμῆτα ἰμάτια ἔχοντα. οὕτως δὲ εἰπεν, ἔπειτο γὰρ
 πλησίον καὶ τοῦ Βελλεροφόντος. ὅτι τῆ δὲ ταῦτα ἐ-
 ποίησεν ἵνα διέλθῃ πάντα ὄχρους ἐποίησε πλωχὸς ῥά-
 κια ἐν δευτέρῳ. Προαίτιος.] ἐπὶ εἰπεν ἀπὸ τῶ, ἀλλὰ
 προαίτιος, οὕτω γὰρ λέγεται. τῶν Θεσείων ῥακῶν.]
 ἦτοι τῶ τῶ Κρησῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ Θεσείου. Ὡ Ζεὺ Διό-
 πτα.] ταῦτα φησὶ ἐπὶ πολὺ ἄσχητα ἢ τῶ ῥάκια δι' ὧν
 ἢ πάντα ὀπισθοπονήσει. Ἐνοσκόασαθά μ' οἶον τὸ
 ποῖον. διασφύρῃ ἢ ὅτι ἐπὶ ζύχῳ ταῦτα ὅτι σκηνῶν λέγει.
 τὸ πλι-